

[Arne Melchior]

med, altså er reelle, for de hviler på meget brede – sjældent brede – undersøgelser. Nu er det selvfølgelig gennemsnit, og statistik skal altid tages, det er jeg da ikke uenig i, med et vist forbehold, en vis forsigtighed, og det er klart, at man ikke bare kan sige japanere, tyskere, svenskere og nordmænd; man må også opdele – og det gør man altså også – i hotel- og kroturister, i camping- og vandrehjemsturister, i lystsejlerturnurister, i endagsturister osv. Der er mange nuancer i det, men tallene er den rigtige retningsviser for, hvad denne omsætning indeholder valutamæssigt, beskæftigelsesmæssigt osv.

Hr. Flemming Hansen talte om sæsonforlængelse, og dér har han da fuldstændig ret. Der er to elementer i det. Der er attraktioner, og det er der virkelig kommet i Danmark. Jeg tror, hr. Flemming Hansen selv var inde på både vandlande og kasinoer, men vi har i København fået et eksperimentarium og et planetarium, og der sker meget landet over; der er specialmuseer, mange hobbyer, der kan dyrkes på en ny måde, der er naturvejledere, altså produktet udvikles. Men det drejer sig også om feriespredning, og det arbejder brancherne meget stærkt på sammen med både LO og Dansk Arbejdsgiverforening, og de har også haft hjælp af undervisningsministeren. Vi arbejder f.eks. med sommerhusloven, således at der kunne være mulighed for udlejning også på andre tidspunkter end nu. Det samme gælder vintercamping osv. En sæsonspredning har altså med feriespredning, men også med megen teknik og lovgivning at gøre.

Må jeg om miljøet, som jeg har talt om i mine korte bemærkninger i formiddags, sige, at der ingen negative intentioner er hos nogen turistorganisationer eller nogen, der vil investere i eller driver turistvirksomhed. For det første skal turismen selvfølgelig som alle andre overholde regler af enhver art, der gælder i dette land. For det andet er det sivet ind, og det er en kendsgerning i dag, at god turisme og godt miljø er to sider af samme sag. Jeg føler i den sammenhæng trang til at sige tak til fru Lone Dybkjær for hendes indsats som miljøminister. De tanker, hun gjorde sig, og de planer, hun fremsatte om sammenhængen mellem miljø og turisme, var – efter min selvfølgelig subjektive mening, men jeg tror her, jeg kan tale på de brede dele af turisterhvervenes vegne – virkelig konstruktive og tilgodeså som et både-og miljøet som basis og en god turisme udviklende sig heri.

Jeg skal gøre opmærksom på – og jeg citerer her direktøren for Danmarks Turistråd, Jørgen Bertelsen – at det faktisk kun er turismen foruden fodboldlandsholdet og Hendes Majestæt Dronningen, som fører Dannebrog frem i udlandet i dag. Industrien gør det ikke mere, industrivarer af dansk fabrikat, heller ikke landbrugsvarer, sælges ikke som danske produkter ude i verden, hverken i Sverige eller i Tyskland og slet ikke i Japan og i USA, men forsøger at sælge sig, ligesom andre lande gør det hos os, som lokale produkter. Man kan ikke få lagt en turistbrochure, ja, man kan ikke få lagt en legoparkbrochure i en æske med legoklodser, for legoklodserne fremtræder ikke med Dannebrog og som danskfabrikerede. I virkeligheden er det turismen, der fører Dannebrog frem ude i verden, hvor Danmark er ukendt. Det vil jeg tale om senere, så jeg beder altså om også at få ordet i anden runde.

Det er en meget vigtig opgave, turismen har her, og derfor, trods den stigende forståelse hos stat, kommuner og amter for den sunde investering i turismen, vil jeg gerne advisere turistministeren/industriministeren om, at vi forbeholder os at komme igen med nye projekter under den forudsætning selvfølgelig, at de er målrettede, at de er forretningsorienterede, og at de er professionelt udførte, men det skal jeg komme tilbage til senere. Jeg vil gerne tilsige turistministeren, også på mit partis vegne, al fortsat opbakning i hendes bestræbelser for disse ting.

Hvis jeg så må slutte med det eneste punkt, jeg har kunnet finde, hvor jeg tror at pennen er løbet stærkere end tanken, er det den sætning mod slutningen, som en af de andre ordførere også har nævnt, og hvor der står:

»Vi må tage stilling til, om vi ønsker turismen udviklet kvantitativt eller kvalitativt.«

Kære fru minister, er det ikke et både-og? Det er da ikke et enten-eller. Er det ikke komplementære ting, disse to? Jeg ville være glad, hvis ministeren ville forholde sig til dette, og jeg vil næsten gætte på, at vi også på dette punkt er meget, meget enige.

Men foreløbig altså: Tak fra CD!

Lone Dybkjær (RV):

Jeg sagde netop i den radikale gruppe i dag, at de indledende bemærkninger behøver jeg ikke længere at forberede – man kan diskutere forberedelsen af det øvrige – eftersom jeg i reg-